

Osobné skúsenosti

20. Margarita Tarakanova

Moja rodina sa ničím zvláštnym nevyznačovala. Vyštudovala som umeleckú školu v odbore dizajnér, ale pracovala som v továrni a potom na ústredí MHD.

Často som chodila do kostola, ale do hĺbky som sa o náboženstvo nezaujímal, nechápala som, prečo Ježiš zomrel. V roku 1996 som išla na Biblické kurzy len preto, že mi slúbili darovať Bibliu zadarmo. Po ukončení kurzu ju naozaj darovali každému, kto kurz absolvoval, aj mne. Skúšala som samostatne čítať Bibliu, ale v zúfalstve som to vzdala, ničomu som nerozumela. Neskôr som pochopila, že je lepšie študovať Božie slovo s veriacimi ľuďmi.

Na biblických kurzoch predávali duchovnú literatúru, kúpila som si 3 knihy. Boli to knihy z pentológie od jednej americkej spisovateľky. Knihy sa mi páčili, zaujali ma. Veľmi som chcela zohnať aj ostatné dve knihy z tejto sady a prečítať si ich všetky spolu. Nedarilo sa mi to a mala som strach, že nestihnem pochopiť pravdu z Biblie. Vtedy sa mi prisnil sen. Bola tma, išla som do židovskej synagógy, kde kázal Ježiš Kristus, On tam bol a urobil rukou gesto, ktoré znamenalo: nič si nezmeškala, príď ku Mne. Po tomto sne mi bolo oveľa ľahšie na duši.

Môj muž pil, bil ma, veľmi kruto so mnou zaobchádzal. Začala som vytrvalo prosiť Boha, aby buď zmenil môjho muža alebo ma od neho oslobodil. Čoskoro ma manžel opustil. Zostala som sama so svojím synom Maximom. Syn vyštudoval strednú zdravotnícku školu a rozhodol sa, že pôjde ďalej študovať medicínu na vysokú školu. Bolo nám treba ďalšie peniaze a preto som si našla druhú prácu ako revízorka v MHD. Raz v trolejbuse som sa zhovárala s jednou pani, ktorá mi slúbila, že mi kúpi dve chýbajúce knihy z pentológie. Svoj sľub splnila a moja radosť nemala konca kraja. Keď videla môj duchovný hlad, pozvala ma do predajne kníh pri Kresťansko-kultúrnom centre. Keď som tam vošla, oči sa mi rozžiarili - nevedela som, načo sa mám skôr pozerať. Keby som mala dosť peňazí, namojveru by som si kúpila všetky knihy, ktoré tam mali.

Moja nová známa ma pozvala na bohoslužbu k nim do cirkevného spoločenstva, kam sama chodila. Mne sa tam veľmi zapáčilo, hlavne štúdium Biblie, a keby bolo na mne, čítala by som ju vo dne v noci. Moja Biblia bola zaplnená poznámkami. Aby som si to lepšie pamätala, zostavila som si mapu misijných ciest Ježiša Krista a Jeho apoštolov, nakreslila som si schému knihy „Zjavenie“ a prilepila si ich do svojej Biblie. Po jeden a pol roku starostlivej analýzy Biblickej pravdy som sa pokrstila do tej cirkvi, ktorá dodržiavala všetky princípy Biblie.

Maxim sa tiež dal pokrstiť, no, žiaľ, nebral to príliš vážne, znovu začal piť a fajčiť. V treťom ročníku vysokej školy zrazu vážne ochorel. Najprv sa začali problémy s rečou, dostával kľče, nemohol povedať takmer ani slovo. Potom prišla silná triaška hlavy, rúk a nôh. Štúdium musel zanechať. Situácia bola veľmi vážna, diagnóza znela: skleróza multiplex - život alebo smrť, v lepšom prípade doživotná invalidita. Celý rok syn ležal bez pohybu! Kvôli triaškam

hlavy a rúk sa nemohol ani sám najesť, musela som ho kŕmiť fľašou. Hlas sa mu zmenil na starecký a trasúci, hoci mal iba 23 rokov. Zomieral mi priamo pred očami.

Bola som v hroznom stave. Aby toho nebolo málo, môj manžel požiadal súd o rozvod a majetkovo – právne vyrovnanie t.z. o polovicu nášho bytu. Všetko sa na mňa naraz navalilo. Bola som zúfalá, nevedela som, čo robiť ďalej. Modlila som sa: „*Pane, pokorím sa, ak je to Tvoja vôľa, aby syn umrel. Ty vieš najlepšie. A ak syn zomrie, potom nebudem potrebovať ani ten byt*“.

Ale potom sa veci začali meniť rýchlo k lepšiemu. V mojom živote sa začali diať udivujúce veci. Mladí ľudia z cirkevného spoločenstva začali prichádzať ku nám domov, začali pomáhať mne aj môjmu synovi, pričom dochádzali aj zo vzdialených častí mesta. Prišiel jeden veriaci muž, volal sa Jurij, bol približne v mojom veku. Utešoval ma, pomáhal mi starať sa o syna, všetci spolu sme čítali Bibliu. Ďalší brat z cirkevného spoločenstva mi odporučil realitného agenta a právnika – boli to jeho priatelia. Bezplatne nám vymysleli a uskutočnili neobyčajnú variantu: predali sme dva byty (1 a 2-izbový) a kúpili sme tri – jednoizbový byt, garsónku a trojizbový byt! No Boží zázrak! Okrem toho bratia a sestry z cirkevného spoločenstva mi pomohli zadarmo urobiť opravy v byte. Vozili ma na svojich autách po obchodoch, aby som lacnejšie nakúpila rôzne materiály na opravu. Potom bezplatne porozvážali celý náš nábytok po všetkých bytoch. Takáto je moja kresťanská rodina!

Medzitým, v tom čase sa začal Maxim uzdravovať. Po celý ten čas sa za neho modlili tri cirkevné spoločenstvá. Teraz je prakticky zdravý. Aj jeho vzťah s Bohom sa stal oveľa hlbší a silnejší. Žije oddelene od nás, v jednoizbovom byte, je úplne sebestačný, navštevuje cirkevné spoločenstvo a verí, že ho Boh úplne uzdraví. Možno, že sa to niekomu bude zdať divné, ale Maxim je rád, že Boh s ním takto „zatriasol“: teraz nefajčí, nepije a úplne zmenil svoj pohľad na svet, s Bohom má oveľa bližší vzťah.

Medzi mnou a Jurijom, ktorého som spomínala vyššie, sa vyvinul dôverný vzťah, ktorý sa postupne prehlboval, po nejakom čase sme sa vzali. Nikdy som nemala takú šťastnú rodinu, ako mám teraz! Aj so synom si navzájom oveľa lepšie rozumieme. Kristus nás spojil, naplnil náš rodinný kruh atmosférou lásky a odpustenia.

Boh v Biblii hovorí, že bude na nás dopúšťať skúšky, aby sme boli lepšie pripravení na večný život: „*6 Preto sa radujte, hoci sa teraz, ak treba, trochu aj rmútite pre rozličné skúšky, 7 aby vám vaša vyskúšaná viera, omnoho vzácnejšia ako pomínuteľné zlato, ktoré sa tiež skúša ohňom, bola na chválu, slávu a česť vtedy, keď sa zjaví Ježiš Kristus.*“ (1. list Petra, 1. kapitola, verše 6-7). Všetci sme účastníci tejto drámy, „pretavení“ ohňom skúšok, aby sme vyšli z nich oveľa čistejší a šťastnejší ako predtým.

Boh dal každému z nás desať krát viac, než sme mali predtým.

Preložené so súhlasom www.3angels.ru.

